

Boo FF-fostrade Nisse Fröling gör debut i Allsvenska Kalmar FF, 18 år ung får han komma in på plan i 78:e minuten i matchen vs Malmö FF som slutade i vinst till Kalmar FF 3-0!

Någon vecka tidigare tog Kalmar FF emot Östersunds FK i den tredje omgången av Allsvenskan. Ett möte som i de flestas ögon förmodligen sågs som en helt vanlig match. Men för en person på Guldfågeln Arena var detta ett speciellt ögonblick. Det var nämligen Boo FF-fostrade Nils Frölings debut i en allsvensk matchtrupp.

Det är den 18 april 2018 och Kalmar FF har spelat oavgjort hemma mot Östersunds FK inför 4 134 åskådare. Bland Kalmar FF:s avbytare fanns 18-åriga Nils Fröling som för första gången fått vara med på en allsvensk bänk.

– Det var riktigt kul och spännande, berättar han dagen efter matchen.

Nils, eller Nisse som han kallas, är en av många fotbollstalanger runt om i landet som med största sannolikhet går en ljus framtid till mötes. Redan som nybliven 18-åring har han fått sitta med på en allsvensk bänk. Men likt alla duktiga fotbollsspelare, har Nisses karriär sin början många år tillbaka. - i den vinröda tröjan på Boovallen i Boo FF.

När Nisse var sju år flyttade hans familj till Sverige efter att ha bott i USA och Kanada. I Kanada spelade Nisse knattfotboll men det var först i Boo FF som fotbollsspelande tog fart på riktigt.

Hur minns du dina första år i Boo FF?

Det var annorlunda från vad jag hade förväntat mig. Det var väldigt strukturerat. Man fick instruktioner för hur man skulle göra i tidig ålder. Det tyckte jag var väldigt bra. Jag hade en mycket bra tränare i Martin Sahlberg som gjorde att man ville spela mer och fortsätta redan i tidig ålder.

Nisse visade tidigt prov på talang och träningsvilja. Han kom med i utvecklingslaget för pojkar födda 2000 när han var 11 år och var tidigt inställd på att han skulle satsa mot att bli en elitspelare.

- För min del började den satsningen när jag var 13 år. Då började jag känna att nu ska jag försöka gå hela vägen. Här vill jag tacka Patrik Eklöf som visade och lärde mig "vuxen" fotboll.

Hur är satsningen på talangutveckling inom Boo FF skulle du säga?

- I min årskull tycker jag att satsningen var väldigt bra. Och den fortsätter ju ännu. De som jag spelade med i Boo FF spelar kvar och utgör delar av bland annat herrlaget. Vi började i rätt tid, formade ett bra lag med bra tränare och lyckades vinna mycket. Man kunde se vilka som ville bli bättre och vilka som nöjde sig med att bara spela. Det fick man ju välja själv.

Namn: Nisse Fröling
Ålder: 18
Bor: i Kalmar
Klubb: Kalmar FF
Moderklubb: Boo FF

När Nisse minns tillbaka på tiden i Boo FF och personer i föreningen som betytt mycket för honom är det ett namn som ständigt är återkommande.

Jag hade Martin Sahlberg som tränare från det att jag kom till föreningen till då jag var elva, sedan blev han min tränare ytterligare en säsong två år senare. Martin hjälpte mig under hela min tid i Boo FF. Han har pushat mig på planen till att utvecklas och bli bättre.

Började spela med seniorer i ung ålder

- Jag var väldigt ung när jag kom upp till herrlaget första gången. Men jag är tacksam att jag fick komma upp och känna på seniorfotboll. Innan det hade jag lyfts upp och fått spela med de som var två år äldre än mig, så jag samlade på mig erfarenhet längs de steg jag tog uppåt i klubben.

Vid 15 års ålder fick Nisse ett oväntat samtal. Det var herrlagets tränare som ringde för att kalla honom till match, i Boo FK Div 2:s reservlagsserie.

- Ärligt talat var jag faktiskt förvånad. Jag trodde inte att det skulle ske så tidigt. Andreas Bild ringde och sade att jag skulle komma och spela - och så fick jag faktiskt spela. Jag var väldigt nervös kommer jag ihåg. Men det var roligt. Inför säsongen 2016 blev Nisse uppflyttad till Boo FF senior division 5.

Det var verkligen äta, sova, gå i skolan och spela fotboll som gällde. Men jag kände att jag var rätt.

Hur var Andreas som tränare?

Det var lite annorlunda med honom. Hans sätt att coacha var något mer individuellt på det sätt som han hjälpte en i olika situationer. Han var inte heller den som stod och skrek vid sidlinjen. Andreas var snarare den som tog upp saker och ting i halvtid, eller tog en lite åt sidan om man befann sig på den kanten och berättade vad man skulle tänka på eller göra i matchen.

Nisse hann med att göra en drös matcher i herrlaget innan beslutet togs att lämna Boo FF och Stockholm.

“Äta, sova, gå i skolan och fotboll som gällde”

Bara 16 år gammal hade Nisse beslutat sig för att flytta hemifrån, bort från familj och vänner, för att börja ett nytt äventyr i Åtvidaberg.

- Jag var 16 år när jag flyttade dit för att börja på fotbollsgymnasiet. Det var verkligen någonting helt nytt. De första månaderna var rätt tuffa. Helt plötsligt skulle jag klara mig själv och laga all mat.

Men samtidigt var det en tillvaro som Nisse hade sökt. Det var nu som arbetet mot att ta sig till toppen skulle börja på allvar. För en fotbollstokig tonåring var det en utmärkt miljö.

- I Åtvidaberg var det mer elitsatsning, det var mer träningar, mer teori. Skolan och fotbollen hängde ihop. Vi hade morgonträningar med skolan, senare under dagen var det teori och på kvällen tränade vi med laget. Det var en stor omväxling från det jag var van vid i Boo FF, som fortfarande är en elitsatsande miljö men inte riktigt på den nivån.

- Det var verkligen äta, sova, gå i skolan och spela fotboll som gällde. Men jag kände att jag var rätt. För min del var alternativen att antingen stanna kvar i herrlaget i Boo FF för att så småningom kanske kunna ta en plats i det lag som spelade i division två, eller att gå vidare och försöka bli en så bra fotbollsspelare som möjligt i en mer elitsatsande miljö.

Det var nu som arbetet mot att ta sig till toppen skulle börja på allvar. För en fotbollstokig tonåring var det en utmärkt miljö.

Från division fem till Superettan

Precis som i Boo FF gick det fort för Nisse att ta sig upp genom de olika stegen i Åtvidaberg.

- Jag började i U17-laget där jag spelade i ungefär sex månader innan jag gick upp till U19. Efter att ha gjort det bra där fick jag börja träna med A-laget förra sommaren.

Vid den tidpunkten befann sig Åtvidabergs A-lag i Superettan. Efter flera år i Allsvenskan hade klubben till slut trillat ned ett hack i systemet och kämpade frenetiskt för att inte trilla ur en serie till. Någonting man inte lyckades med utan när säsongen var över var degraderingen till division 1 ett faktum. För Nisse var det däremot utvecklande säsong. Han gjorde sammanlagt tio framträdanden i Superettan, varav tre som startspelare och sju som inhoppare.

Det finns en stund från den säsongen som han särskilt kommer ihåg. Ett ögonblick då han för första gången fick ett kvitto på att det hårda arbetet till slut hade lönat sig.

- Det var när jag fick göra mitt första inlägg. Då kände jag verkligen att det är detta som jag har kämpat för. Det är för det här som jag lämnade allt i Stockholm och flyttade till Åtvidaberg. Det är för att nå just hit.

Efter den snabba framgången skulle vi kunna tänka oss att Nisse var ganska nöjd för stunden? Definitivt inte.

- När jag väl fick spela mer och mer var siktet inställt på att ta nästa steg igen och ta mig ännu längre.

Men vad som såg ut att kunna bli en ljus fortsättning i Åtvidabergs A-lag skulle snart bytas ut mot huvudbry, frågetecken och ett potentiellt stopp i Nisses utveckling.

- Vi åkte ur Superettan den säsongen som jag etablerade mig i laget. När vi startade om säsongen därpå så var det med ett helt nytt lag. Så efter att jag pratat med folk i klubben kände jag att en fortsättning i Åtvidaberg inte var någonting för mig.

“Här är det mer av allting egentligen”

Vart skulle karriären ta vägen nu? Var det dags att flytta hem till familjen och huvudstaden igen eller fanns det ett nytt äventyr som väntade någonstans ute i landet? Svaret blev mycket naturligt det senare av dem två.

Det blev Kalmar FF, hur kommer det sig?

- Det var min rådgivare som hade haft kontakt med Kalmar FF. De hade varit och tittat på några U21-matcher och sett lite på TV. De hade även bjudit hit mig för att ge mig en rundvisning på arenan och visa boenden.

Hur ser din kontraktssituation ut i Kalmar FF?

- Här är det U19-truppen som jag tillhör även om jag fått spela lite U21-matcher också.

Bägge trupperna spelar på allsvensk nivå i sina respektive åldrar. Någonting som blev tydligt för Nisse i samma stund som han anlände till föreningen.

- Man märkte skillnaden mellan Åtvidaberg och Kalmar på kvaliteten i U19-lagen. Det var ytterligare ett steg till när det kommer till elitsatsning. Här är det fler träningar, mer teori. Ja, mer av allting egentligen.

Du såg det aldrig som ett steg nedåt, att gå från Superettan till U19-spel?

- Nej, det gjorde jag aldrig. I det valet som jag gjorde tänkte jag inte kortsiktigt utan det fanns en längre plan.

I programbladet till Kalmars match mot Östersund gick det att läsa “31 - Nils Fröling” på baksidan. Bredvid namnet stod det position: Anfallare. De som inte har sett Nisse spela sedan tiden i Boo FF skulle nog bli aningen förvånad över det. För det var inte som anfallare han sprang omkring på Boovallens konstgräsmatta.

- I Boo FF spelade jag främst mittfältare.

- Jag har nog allting varit en offensiv spelare med offensiva kvaliteter. Men det var först i Åtvidaberg som jag började spela längst fram. Det var i U17-laget som jag testades i den positionen och det visade sig gå väldigt bra.

Har du satt upp några mål, kortsiktiga som långsiktiga?

- Mina mål är rätt tydliga. Det är att träna så hårt som möjligt och ta mig så långt som möjligt. Kortsiktigt är det vad som gäller i Kalmar. Man vill ju träna med A-laget och kanske till och med få spela matcher. Det är vad jag siktar på. Egentligen vill jag inte säga eller hoppas på för mycket innan det väl sker. Men jag kommer att köra så hårt jag kan och hoppas på det bästa.

Vägen har inte varit spikrak

Det kan tyckas som att en kille som Nisse med en sådan talang och urvilja att lyckas, har vägen stakad framför sig. Tillvaron blir ju bekymmerslös om han bara sätter på skygglapparna, gasar mot målet, uppnår det och sedan siktar mot nästa.

Visst har Nisse klarat av flera av de delmål han satt upp på vägen. Men det har funnits stunder då livet som fotbollssatsande tonåring inte varit lika roligt.

- Det har varit mycket snedsteg längs vägen. Jag har fått skador och känt hemlängtan, så det har varit lite guppigt emellanåt.

Vad har varit värst?

- Det har varit längtan efter familjen och mina vänner. Det har varit tillfällen när jag varit borta i flera månader vilket känts jobbigt. Det var främst i Åtvidaberg när jag precis hade flyttat hemifrån och allting var nytt.

Men Nisse har alltid haft ett stort stöd från olika håll.

- Mina föräldrar har hjälpt mig med allt. De har varit stöttande ända sedan jag flyttade från Stockholm. Sedan har jag haft min rådgivare och även min tränare i Åtvidaberg som har varit viktiga. Så jag har mycket hjälp från olika håll om jag skulle behöva det.

“Boo FF som gjort mig till den spelare jag är idag”

Idag känner Nisse att han lättare hanterat den längtan efter nära och kära som gör sig påmind ibland. Livet i Kalmar rullar på. Han bor i en stor 'etta' strax utanför stan och trivs med tillvaron i föreningen.

På vilket sätt är Boo FF annorlunda från Kalmar FF, bortsett från nivån?

- Skiljer sig inte jättemycket ändå i själva tänket i föreningarna. Boo FF vill också hamna högt upp tabeller. De tänker ungefär likadant men har olika förutsättningar vad det gäller spel på olika nivåer, spelare och träningsplaner.

Saknar du någonsin tiden i Boo FF?

- Jag saknar det faktiskt. När jag var ung tog alla äldre spelare in mig på ett bra sätt. Att som ung och ny i ett lag bli så väl omhändertagen är någonting som jag kan sakna.

Jag tar med mig allting från tränare till medspelare som hjälpt till att bli en bättre spelare.

Även gemenskapen. Det är egentligen Boo FF som har gjort mig till den spelare som jag är idag.

Om du skulle ge några tips till unga fotbollsspelare pojkar och flickor i Boo FF som vill nå långt med sin fotboll - vad skulle det vara?

- Sluta aldrig träna hårt och låt inget komma i vägen för din egen utveckling. Ta vara på stöd och hjälp från de i din närhet.

Text: Christian Sahlgren